

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	
19:56	19:21	18:22	תל אביב
20:00	19:23	18:20	ירושלים
19:56	19:20	18:21	חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

להיות בשמחה

מקבלות את פנינו בשמחה, צוות להן בחצרותינו וברחובותינו הסוכות האהובות, בשלל גווניהן וצבעיהן, ומכניסות אותנו לאווירתו של החג הנפלא הזה, הממלא את נשמתנו בשמחה יהודית טהורה. הקישוטים הצבעוניים הנתלים בחדווה, הנגינות המקפיצות הנשמעות ברמה, ומירוץ הקניות והסידורים בימים העמוסים ביותר בשנה - מעלים בנו את הטעם המתוק של שמחת החג המתקרב ובא...

השבוע נתכנס כולנו אל תוך מציאות רוחנית, המרוממת אותנו טפח וטפחיים, ומשמחת את ליבנו בכפל כפליים. ניכנס לצלו של אבינו האהוב, אבא עליו התרפקנו באהבה מראש חודש אלול, אבא שחנן אותנו בשנה טובה בראש השנה, ואבא שקירב אותנו ואימץ אותנו אליו, טהורים נקיים זכים, אך לפני יומיים - ביום הכיפורים. כמו בנים שיישרו את ההדורים ושבים לחוש קרובים ואהובים, נחסה בצלו, נתעטף בהשראתו, ונשמח בזכות הכביה!

אנו נכנסים בשערי הסוכה, והלב של כולנו חפץ לשמחה, רוצה לשמחה. אבל לא תמיד זה קל - לפעמים אין את הרוגע הנפשי, לפעמים תלאות החיים מעיבות, ומי לנו גדול כגאון מוילנא זצ"ל אשר אמר שהמצוה הקשה ביותר - היא המצוה להיות בשמחה בחג הסוכות...

אבל כחלק ממבועי השמחה הנשפעים בחג הזה, ניתנת לנו מתנה נוספת, אותה יכול כל אחד לקיים. וכך מגלה הרה"ק בעל הישמח ישראל מאלכסנדר זי"ע, שגם אם אדם אינו מרגיש שמח - לפחות שיחייך, לפחות שיעשה עצמו שמח, כביכול - יתחפש לאדם שמח...

נכון, אולי זה לא אמיתי. אבל הפסוק 'והיית אך שמח' - הוא ראשי תבות 'שוא'. גם שמחת שוא, גם שמחה 'בכאילו', היא שמחה מספקת בחג השמחה, כדי להביא שתמלא את ליבנו בשמחה טהורה וזכה!

הרה"ג דניאל זר שליט"א ראש הישיבה המוסדות

לחיות עם ביקורת

רק אדם שחי עם ביקורת הוא חי חיים מאושרים ונעימים

ומידות רעות, הוא יותר "בהמה" וכמה שפחות הוא יותר "אדם". והתפקיד של האדם בעולמו, זה מה"עיר פרא", מהסוס ופרד, מהחומריות שלו - לייצר אדם! זה שיש אתגר לאדם לתקן את עצמו, זה עצמו דבר גדול, זה דבר עצום. אמרנו פעם, יש "נגר" יש "בנאי" יש "צורף" ויש "יהלומן" כל אחד ואחד מהם משקיע בעבודה מושלמת בגימור מפואר, יש בעלי מלאכה שיש להם ידי זהב. המוצרים שלו אכן מוצלחים אבל הוא עצמו? יכול להיות שהוא מושחת, הבניינים שלו נפלאים, הארונות שלו מרשימים, **היהלומים זורחים בעשרות קימורים, אבל הוא עצמו, מושחת הוא.** התורה אומרת לך תעבוד על עצמך, אתה עצמך תהיה היהלום, שתהיה יהלום מאיר. וזה רק באמצעות התורה ולימוד המוסר.

רק לימוד התורה יכול לו ליצה"ר כמו שאמרו חז"ל: אמר להם הקב"ה לישראל, בראתי יצה"ר באדם, אכן כך, אבל בראתי לו תורה תבלין. אמנם יצר סוכן בנו, ואלינו תשוקתו - אבל אתה תמשול בו, באמצעות התורה"ק. כי התורה"ק היא סם המוות ליצה"ר וזה באמצעות תוכחת מאמרי חז"ל, לימוד המוסר.

וראים בחור שחזרו בתשובה, לפתע הוא מתנתק מכל הרחוב, עוזב הרגלים רעים, נוטש הבל ורעות רוח. מה הם אומרים? עשו לו שטיפת מוח. **כי הם לא מסוגלים להבין שאדם יכול להשתנות!** אין להם את המושג הזה להשתנות ולהתהפך מרע לטוב. כי אי אפשר להתהפך מרע לטוב אלא על ידי התורה והמוסר. לכן הם אומרים, בטח שיגעו אותו. התחרפן השתגע. איך יתכן שאדם משנה את עצמו? הם לא מבינים את זה!

באים בחורים לאחר שחזרו בתשובה ללמוד בישיבה, הם לומדים חומש משנה וגמרא, לומדים קצות החושן וקהילות יעקב, והנה תוך זמן קצר ביותר פושטים צורה ולובשים צורה, בחור אחר! לעומת זאת, ולהבדיל, אין חילוני אחד שהיה כעסן ועקר את המידה שלו, קנאי שהשתנה, תאוותן שנעשה טהור, אין דברים כאלה! להפך! מיום ליום נעשה יותר גרוע ויותר גרוע, אבל התורה כן יכולה להפוך אותך לאדם השלם. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

ברוך ה' שזכינו לעבור את הימים הנוראים הקדושים והטהורים, ויהי רצון שהארץ הימים הללו תאיר לנו כל השנה כולה, שיהיה נועם ה' עלינו תמיד, והשיאנו ה' אלוקינו את ברכת מועדיך לחיים, לחיים הלאה!

ברוך אלוקינו שבראנו לכבודו והבדילו מן התועים. אנחנו מתחילים שנה חדשה של ביקורת והתבוננות, דרשות של מוסר והתעוררות, לא הולכים כעיוור באפלה, אלא מנסים לתקן את דרכינו ולהתעורר להיות יותר ויותר קרובים לקב"ה, יותר ויותר טובים.

אדם בלי ביקורת הוא פרא אדם! גדל בלי טיפוח והכוונה. ולכן אמר שלמה המלך עליו השלום "החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייר". אל תעזוב מוסר, אל תפסיק מביקורת, החיים שלך תלויים כמו הטובע בים, וזורקים לו משלשלים אליו חבל, אומרים לו אל תעזוב את החבל, החיים שלך תלויים בזה, כך זה המוסר, זה חבל ההצלה של האדם מסערות העולם הזה.

ואומר שלמה המלך ע"ה, כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחת מוסר. אם אתה רוצה דרך סלולה, דרך ברורה, דרך שתביא אותך לחיים של אור, תחפש ביקורת, תדרוש מוסר.

ועוד אומר שלמה המלך (משלי טו), "אוזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין". אוזן המקבלת מוסר, היא אוזן של אדם חכם, לא כל אדם מסוגל לשמוע מוסר, אדם בדרך כלל לא רוצה שיגידו לו מה לעשות, שיאמרו לו שהוא טעון שיפור, אבל אדם חכם מבין שזה לטובתו, אדם שמקבל מוסר רוצה לקבל תוכחה ולבקר את מעשיו על כל צעד ושעל, הוא בוודאי אדם חכם. ולמה? כי בלי מוסר אדם נשחת, הוא יורד למטה למטה.

ואמרו הספרים הקדושים: כצורך האדמה למטר כך צורך האדם למוסר. **אדם בלי מוסר נעשה כחיה טורפת, הוא נעשה פרא אדם, מלאך - אבל מלאך חבלה.**

ואמר הכתוב: "עיר פרא אדם יוולד". ומפרש הסבא מקלם ז"ל, עיר פרא יוולד אדם באמצעות לימוד המוסר. אדם נולד פרא וצריך להפוך את עצמו ל"אדם". וזה באמצעות ההתבוננות, ההתעוררות, הביקורת, העבודה הפנימית. כל אדם נולד פרא אדם, בין אם נולד להורים חילוניים או הורים חרדים. יש אדם שהוא "פרא" בחמישים אחוז, יש בשישים אחוז ויש במאה אחוז. במה זה נמדד? כמה שאדם נולד יותר עם תכונות

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנוש לתקיים אלפי טלמי צאנז המרשד

להצלחתכם אז לעית קירובכם

התקשרו עכשיו: 05-61-61-61

לימינציה
יידן חיה בת הדס יוסי בן הלן צורי בן רחל דיזיה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה אלדד בן חוה ססיר בת עליזה לילך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה רושין בן דיה אלעד בן ענה אלדד בן יודנה

לעילוי נשמות
שלמה בן גלן לזן סיגלית בת חנה חן בן חיה שמעון בן יילנדה יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

בכל לב יהודי יש שלהבת קודש

את החשיבות של זמירות השבת ואת הערך הרוחני וההשפעות שלהן על כל יהודי - אפשר ללמוד מהסיפור שסיפר הרה"ג רבי גואל אלקריף שליט"א, סיפור מופלא ומרתק מעין כמוהו ממנו אפשר ללמוד על הכח של שיר אחד של כיסופין לקב"ה.

המעשה התרחש עם אברך שהתחתן, ומכיון שרכישת דירה במרכז הארץ עולה פי כמה וכמה יותר מאשר בצפון, החליטו בני הזוג לקנות דירה בחיפה.

לפני שהוא התחתן, כאשר הוא היה גר במרכז הארץ, הוא היה לומד עם בחור צעיר, והיה מחזק אותו. לאחר חתונתו, הוא התקשר לבחור שהיה לומד איתו והתעניין בשלומו. הוא שמע שהבחור שבור, אין לו חשק לכלום והוא לא מצליח להתמודד. ברגע שהאברך עבר לחיפה זה גרם לו לרפיון ולמצב רוח ירוד.

האברך ניסה לעודדו, הוא הבטיח לו שהוא יבוא ללמוד איתו מידי פעם, אך הבחור לא התעודד. הוא הבין שהבחור כל כך שבור ולכן הוא הציע לו שיבוא אליו לחיפה. הבחור עלה על האוטובוס ונסע אל האברך לחיפה.

שם בחיפה בשעות הערב העיר ריקה ושוממת ואנשים הולכים לישון מוקדם. האברך טייל עם הבחור, ניסה לעודדו, טפח על שכמו, אך הוא היה שבור בכזאת רמה שהוא לא הצליח לעודד ולרומם אותו. האברך הרגיש שאין עם מי לדבר, הבחור לא חיך אפילו פעם אחת במהלך המפגש.

אמר האברך לבחור:

אני חסיד קרלין. ר' אהרן הגדול מקרלין חיבר שיר לכבוד שבת לאחר שקיבל הוראה מרבו המגיד ממעזריטש. שמו של השיר הוא: 'י-ה אכסוף'. משמעותו של השיר, אני כוסף ומתאווה להתקרב להשם יתברך, ויש שם מספר בתים. הציע האברך לבחור: בוא ונשיר ביחד

י-ה אכסוף, ריבונו של עולם, אנחנו משתוקקים נשמתנו נכספת לצאת אליך.

מיד כשהאברך התחיל לשיר את השיר - הבחור התחיל לחייך, השיר פתח לו את הלב. הם שרו את השיר ברגש ובהתלהבות, תוך כדי שהם שרים לפתע הם רואים איש שמסתובב בלחץ סביבם. דמעות עמדו בעיניו והוא ניגש אליהם ושאל אותם בהתרגשות:

"האם אפשר להקליט אתכם?"

"אני מאוד מאוד רוצה להקליט".

"איזה שיר?" שאלו אותו.

"את השיר שמקודם שרתם" ענה להם.

"מדוע אתה רוצה להקליט?" שאלו אותו.

"בואו ואספר לכם". והאיש החל בסיפורו האישי:

אני עברתי לגור בחיפה יחד עם הורי. אמי היתה ילידת העיר קרלין, בביתה היו שרים כל שבת את השיר 'י-ה אכסוף'. כל שבת היו שרים את השיר הנפלא הזה, וכשהם היו שרים את השיר הזה בכל שבת קודש זה היה ברגש ובחדווה ממש.

"כאשר אמי עלתה עם משפחתה לארץ היא קיבלה את ה'פנקס האדום', קיבלה דירה בחיפה, ועזבה את הרוחניות, התורה ואת היראת שמים. הכל התפורר והתנדף ברוח ולא נשאר לה כלום מהתורה והמצוות. אך לאמי היתה הנהגה אחת שעליה לא וויתרה. כשאני ואחי היינו ילדים קטנים, אמי ע"ה היתה שרה לנו שיר, במקום שירי ארץ ישראל או שירים טיפשיים שאין קשר בין מילה אחת לשניה, אמי היתה שרה לי ולאחי את הניגון 'י-ה אכסוף'. אמא שלי נפטרה לפני הרבה שנים, אך הניגון הזה נחקק בעצמותי

ומאוד מרגש אותי לשמוע אותו".

"עדיין אנו לא מבינים למה רצית להקליט את הניגון?" שאלו אותו האברך והבחור

"יש לי אח שנמצא במחלקה האונקולוגית בבית הרפואה רמב"ם שבחיפה", ענה להם האיש, "והאח הזה הוא חולה סופני, הוא עומד למות ויש לו רק מספר ימים לחיות. אני יודע ללא שום ספק, שאם יש משהו שיכול לשמח את אחי לפני מותו זה רק הניגון הזה ששמענו מאמי ע"ה".

"למה לך להקליט? בוא נזכה יחד במצוות ביקור חולים", אמרו לו האברך והבחור פה אחד.

הם הלכו שלושתם לבית הרפואה וראו את החולה שוכב שם ומחובר לצינורות מכף רגל ועד ראש. ואז הם מתחילים לשיר את הניגון י-ה אכסוף ואומרים: "ויהיו רחמיך מתגוללים על עם קדשך". הם שרו ברגש ובהתלהבות. לפתע, פרץ החולה בבכי והתרגש. הוא סימן להם בידו שהוא מודה להם מקרב לב שהחזירו אותו לשירה של בית אמא.

הם יצאו מבית הרפואה והלכו לכיוון תחנת האוטובוס, והנה פתאום הם רואים את אותו יהודי מבוגר אחיו של החולה הסופני רץ אליהם ואומר להם: אחי נפטר! אבל במקום למות עם כדורגל הוא נפטר עם שיר שכולו כיסופים לריבונו של עולם.

מדהים לחשוב על כך שאמו היתה אשה שפרקה עול, לא שמרה שבת, לא פסח וגם לא יום כיפור, גרה בחיפה וילדיה חילונים גמורים שלא חונכו בדרכי התורה. זהו כוחו של שיר אחד בקדושה שאפילו קירות הבית סופגים קדושה כזו.

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

חייגו עכשיו: 03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

הלכות חג סוכות

א. מצות עשה מן התורה לאכול שיעור של כזית פת (כ- 30 גרם) בסוכה בלילה הראשון של חג הסוכות, ולכתחילה יאכל שיעור של כביצה (56 גרם), ויכוון קודם אכילתו לקיים מצות עשה מן התורה לישב בסוכה, זכר לציאת מצרים, וטוב שיכוון שיושב בסוכה זכר לעני כבוד שה' יתברך הקיף את עם ישראל כשיצאו ממצרים.

ב. בכל ימי חג הסוכות אסור לאכול סעודת קבע מחוץ לסוכה, והיינו משיעור כביצה (54 גרם), ובפחות משיעור של כביצה מותר לאכול פת מחוץ לסוכה. וכאשר אוכל שיעור כביצה או יותר שחייב בסוכה צריך לברך לפני האכילה "לישב בסוכה". וכיצד מברך? תחילה יטול ידיו ויברך "על נטילת ידים" וילך למקומו ושם בעודו עומד יברך "לישב בסוכה", ישב במקומו ויברך מיד "המוציא לחם מן הארץ".

ג. אם שכח לברך ברכת "לישב בסוכה" וכבר התחיל לאכול יכול לברך ברכת "לישב בסוכה" כל זמן שעדיין אוכל ושותה, אך אם כבר סיים את אכילתו ואינו אוכל עוד אינו רשאי לברך ברכת "לישב בסוכה".

ד. האוכל עוגה או תבשיל ממיני דגן כגון איטריות, קוסקוס וכדומה, חייב לאכול בסוכה דווקא אם אוכל שיעור כביצה או יותר, אבל אין לו לברך ברכת "לישב בסוכה".

ה. ואם אוכל פחות מכביצה אינו חייב לאכול בסוכה, ואם אוכל שיעור של 162 גרם של עוגה או מיני תבשיל שחייב לאכול בסוכה, צריך גם לברך קודם אכילתו ברכת "לישב בסוכה", וכן אם בתחילת אכילתו חשב בדעתו שיאכל מעט מזונות ולאחר מכן נמלך בדעתו ורוצה לאכול שיעור של 162 גרם יברך עתה ברכת "לישב בסוכה".

ו. האוכל פירות או בשר, וכן כל מיני מאכלים שאינם ממיני הדגן, מעיקר הדין אינו חייב לאכול בסוכה, וכן אינו חייב לשתות שום שתיה בסוכה, ואפילו אם שותה יין אינו חייב לשתות בסוכה.

ז. המבדיל במוצאי החג או במוצאי שבת אינו חייב לשתות בסוכה, אולם המחמיר שלא לאכול או לשתות שום דבר חוץ לסוכה הרי זה משובח ותבוא עליו ברכה, אולם ברור שאין לו לברך ברכת "לישב בסוכה".

ח. מי שנמצא באמצע סעודתו שאוכל לחם, אסור לו לאכול או לשתות שום דבר מחוץ לסוכה, ואע"פ שאם לא היה בתוך סעודתו זה היה רק חומרא, מכל מקום כיוון שעכשיו הוא נמצא באמצע סעודה אין לו לשתות או לאכול שום דבר מחוץ לסוכה עד שיעשה ברכת המזון, ולכן יש גם להיזהר שלא יצא מן הסוכה עם מאכל בפיו, אלא יסיים את המאכל שבתוך פיו ורק אז יצא מחוץ לסוכה.

ט. יש חיוב גמור מעיקר הדין לישון בסוכה במשך כל ימי החג, אלא אם כן הוא מצטער לישון בסוכה מחמת סיבה מסוימת שיש לו, ולכן אם קר מעט לאדם ילבש בגדים חמים וישן בסוכה, אולם אם אחרי שלבש בגדים חמים עדיין קר לו ומצטער מזה, יכול לישון בביתו.

י. וכן הדין אם חם בסוכה ומצטער לישון כך בחום, אם יש לו אפשרות להניח מאורר או מזגן, יניח אותם בתוך הסוכה וישן, אולם אם אין לו אפשרות וחס לו מאוד ואינו יכול לישון הרי הוא בגדר מצטער ופטור מן הסוכה ויכול לישון בביתו.

יא. מכל מקום אם גם בביתו עדיין קר לו כמו שהיה בסוכה או שעדיין חם לו כמו שהיה בסוכה אינו בגדר מצטער שפטור מן הסוכה, משום שהגדר של מצטער זהו דווקא שעל ידי ישיבתו בסוכה בא לו הצער ועל ידי שישנה את מקומו מהסוכה לביתו יסור אותו הצער.

יב. אם יש בסוכה אורחים או משפחה ואינו יכול לבקש מהם שיצאו, הרי הוא בגדר מצטער פטור מן הסוכה ויכול לישון בביתו, כיוון שיש שם רעש ואינו יכול לישון שם, אבל אם יודע שאם יבקש מהאורחים הם יצאו ויוכל לישון שם, יעשה זאת בנחת.

יג. וכן מי שיש לו ילדים רכים שהם מתעוררים באמצע הלילה ובוכים, ואשתו אינו יכולה לטפל בילדים, ואם ישן בסוכה אינו יכול לשמוע את בכייתם של הילדים, רשאי לישון בביתו.

יד. יש לדעת שחיוב השינה בסוכה הוא יותר חמור מחיוב אכילה בסוכה משום ששינת עראי אסורה מחוץ לסוכה, ולכן אפילו אם רוצה רק להניח את הראש לכמה דקות חייב לישון בסוכה, אלא אם כן הוא מצטער.

טו. נשים פטורות ממצות סוכה, ולכן אינן חייבות לאכול או לישון בסוכה, ואין הבדל בין הלילה הראשון לשאר ימים.

אימון אישי הרב אהרן פרידמן

כמה כללים להתנצלות נכונה

כאשר אדם נפגע מחברו ומצפה שהפוגע יתנצל, לא המילה "סליחה" היא מה שחשוב לו לשמוע מפי הפוגע, אלא לקיחת אחריות והכרה בטעות שעשה. לא פחות מזה, חשוב לו לשמוע מהפוגע התחייבות לשנות את דרכיו ולהיזהר בכל מחיר שלא לפגוע שוב בעתיד.

גם מי שכואב ופגוע עד עומקי נשמתו, נוטה לסלוח בסופו של דבר לפוגע המודה בטעות שעשה, מביע צער כן, מתנצל על עגמת הנפש שגרם ומבטיח שבעתיד לא יחזור על טעותו. מדובר בתהליך שאורך זמן, אבל זו דרכם של רוב האנשים: אם אדם מודע לחולשותיו, מכיר בטעויות שעשה ופועל לתקן, הם מוכנים לנהוג בו בסלחנות, אבל אם הוא מתכחש לחולשותיו, אינו מודה בטעויותיו ואינו מגלה אחריות לכישלונותיו, כועסים עליו יותר ומסרבים לסלוח לו.

בקשת סליחה אסור שתהיה מן השפה ולחוץ. היא צריכה להיות בכנות ומכל הלב. במקרים קשים, לא קל לשכנע שאמנם בקשת הסליחה כנה, ובמיוחד אם זו אינה הפעם הראשונה שהאדם נכשל בהתנהגות לא ראויה או אם הזהירו אותו קודם המעשה והתחננו לפניו שיימנע ממנו, והוא לא אבה לשמוע.

כמו בכל דבר בחיים, על תגובתם של אחרים אין לנו שליטה, אבל על מה שאנו בוחרים לעשות, יש לנו שליטה בהחלט. אי לכך, עלינו לעשות כל מה שאנו יכולים, גם אם היינו שמחים יותר אילו היה ביכולתנו לעשות יותר.

כדי לקרב את הדברים למישור המעשי, הנה לפניכם, במתכונת של "עשה" ו"לא תעשה", דברים שיש להביא בחשבון כשמבקשים לתקן מעשים שפגעו באחרים.

עשה:

- הכרת החטא היא תנאי בלתי נפרד מהתשובה. כדי שבקשת הסליחה שלך תתקבל כראוי, עליך להסביר בכנות (לא להצדיק את עצמך!) איפה התחלת להסתבך ומה גרם להתדרדרות ולחוסר יכולתך לעמוד בפיתוי, גם אם בכך אתה מגלה את אשמתך (ואולי דווקא משום כך!).

- כדי להראות השתתפות נכונה בצער הנפגעים, חשוב שתבטא בפה מלא את עוצמת הפגיעה, את ההכרה בכאב האדיר ואת הבושות והנזקים שנגרמו לזולת. זהו מעין 'וידוי' שעליך לעשות כדי לזכות בסליחה.

לא תעשה:

- כאשר הנפגע רותח מזעם ומבטא את כאבו, אל תסתור את דבריו ואל תנהל עמו ויכוחים. תן לו לשחרר קיטור.

- אל תקל ראש במה שעשית ואל תנסה לגמד את חטאיך באמירות כדוגמת: "זה לא היה עד כדי כך!" / "אתה מגזימ!" / "אתה מדבר שטויות!" / "את מגיבה בהיסטריה!" זה מקומם ומוכיח שאינך מוכן לקבל אחריות על מעשיך.

חשוב להדגיש, שכל מה שהעלינו עד כה, הוא רק ציוני דרך ומתן כיוון כללי. אין ספק שבכל מקרה יש להתבונן לגופו ולבדוק למה נחוץ לתת תשומת לב רבה יותר ועל מה יש לשים את כובד המשקל. בכל אופן, כאשר יש ספקות בעניין הדרך הנכונה לגשת לעניין ודילמות בנוגע לשאלה מה לעשות ואיך לנהוג, החכם שעיניו בראש יתייעץ עם חכם בעל ניסיון, כדי להגדיל את הסיכויים שהמאמץ יישא פרי.

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

בלי הרפתקאות

בספק סכנה, אמר לו ה', כל הכבוד!

מספר הרב עמרמי שליט"א שבא אליו מישהו ושאל אם כדאי לו לקנות וילה בתקוע (אזור מסוכן) במחיר דירה, אמר לו הרב "אם תלך תפסיד את כל זכויותיך, כל יום שאתה נוסע וחוזר אתה בסכנה, ברוך ה' שעכשיו אין אינתיפאדה, אבל אם חלילה יקבלו שיגעון ויתחילו עם פיגועים, בכל יום שתסע ותחזור יגמרו לך הזכויות!" כי אדם שנכנס למקום סכנה וניצל הפסיד את זכויותיו! גם לא ראינו רב גדול בתורה שגר בשטחים המסוכנים, כי הוא לא רוצה לאבד את זכויותיו, ולעבור במקום רוצחים, דרך קלאנדיה או רמאללה.

גם בישובים קרית ספר וברכפלד היתה שאלה קשה אם לגור שם, והרב שך לא הסכים שיקימו את הישובים הללו, אלא שבסוף הקלו כי ראו שהסכנה מועטה ולא שכיחה, ולא נחשבת מסוכנת יותר מהנורמלי. ואם נכנס למקום סכנה ונפגע הוא יתן את הדין כמו מתאבד! וכמו אותו אחד שהלך לקבר יוסף ושם ירו בו למות, מה אתה נכנס למקום רוצחים? ה' יתברך רוצה שהנהגת האדם תהיה בדרך חוקי הטבע, ולא לסמוך על הנס. צריך לשמור ולהגן על הילדים שלא יפלו מהמיטה, צריך זכויות שלא תתרוסק להם הגולגולת, מי שנכנס לשחות במי ים סוער, וחושב שהוא גבור ואמיץ, שידע גם אם יצא בשלום, הוא הפסיד הרבה זכויות.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד להרצאות נוספות בקרו באתר 'ישיבת אור דוד'

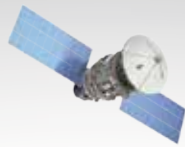
אמרו רבותינו מי שמכניס עצמו במקום סכנה וניצל, מנקים לו מזכויותיו, אם נסעת בכביש במהירות מופרזת, הפסדת הרבה זכויות! אפילו שלא קרה כלום ואף אחד לא נשרט, אבל ירדו לך הרבה זכויות, כי נסעת בצורה מסוכנת, גם אם עליית על כסא רעוע וירדת בשלום, הורידו לך מאה זכויות!

אם ביקשת להיכנס לבית שיש בו כלב רע ללא קשירה, אל תיכנס לשם עד שיקשרו אותו, כך גזר עלינו הבורא, **שלא ניכנס למקום סכנה אפילו מועטת!** וכך כותב רבינו בחיי, שאפילו בסכנה קטנה לא להיכנס.

בנביא שמואל מסופר שה' שלח אותו למשוח את דוד בן ישי למלך על ישראל, כי ה' מאס במלכותו של שאול. שואל שמואל הנביא את הקב"ה, "איך אלך ושמע שאול והרגני", איך אני אמליך מלך, ושואל עדין חי, זה מרידה במלכות!

ולכאורה לא מובן, שמואל, ממה אתה מפחד, אתה נביא ה' והקב"ה ציוה אותך, ומי שיגע בך בורא עולם יפרק אותו לגורמים, כך אנחנו מבינים בשכלנו הדל, אבל הקב"ה אמר לשמואל "יפה שאלת, לא ביקשתי שתסכן את עצמך, אלא תלך כאילו שאתה רוצה להקריב קרבן, ודרך אגב תמשח את דוד."

אומר רבינו בחיי, ששמואל היה מפורסם ואהוב על כל העם, וגם שואל היה צדיק, ולא מסתבר שהיה פוגע בשמואל שהיה נביא ה', היה כאן סיכוי קלוש של נזק, ושמואל לא היה מוכן להכניס עצמו אפילו

"המשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים נכונבים לעולם ועד"

(דניאל פרק י"ב פסוק ג')

ערוץ הלוויין דר וסוהרת . לוויין יוטלסאט 7A. תדר 12529 .S.R. 01480 H.

מרח הרשל"צ הרב **יצחק יוסף** שליט"א

בכל מוצאי שבת
בשעה 21:30

הרה"ג **ליאור גלזר**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 22:15

הרה"ג **ראובן אלבו**
שליט"א
בכל יום חמישי
בשעה 21:00

הרה"ג **דניאל זר**
שליט"א
בכל יום רביעי
בשעה 22:00

הרה"ג **אייל עמרמי**
שליט"א
בכל יום שני
בשעה 19:30

הרה"ג המקובל **בניהו שמואלי**
שליט"א
בכל יום ראשון
בשעה 21:00

ניתן לצפות בדרשתו השבועית של הרה"ג **דניאל זר** שליט"א באתרנו Rabenu.com